

LA FUNDACIÓ TRIAS

FARGAS ha encarregat un estudi a diversos professors universitaris sobre la situació econòmica de Barcelona. Les dades d'aquest estudi són prou rellevants per compartir-les amb vosaltres. La intenció de l'estudi és fixar un conjunt d'indicadors objectius que ens ajudin a diagnosticar l'estat real de la ciutat, més enllà de les campanyes publicitàries i dels llocs comuns de sempre: que si les pernoctacions, que si el saló aquest o aquell, que si un festival per aquí o una *kermesse* per allà.

El cert és que no cal ser gaire espavilat per veure que la ciutat ens ha canviat en molt pocs anys en una direcció que no ha estat prou explicada. L'aposta pel turisme de baix cost i per la construcció desaforada ha generat l'atracció d'una mà d'obra molt barata, d'escassíssima formació, difícilment integrable i d'encara més difícil **RECICLATGE**.

- Indústria: -12,79%
- Construcció: +61,62%
- Comerç al detall: -10,49%

LECTURES POLÍTIQUES

▶ ANTONI VIVES

Barcelona en dades

píndoles

«El turisme de baix cost i la **CONSTRUCCIÓ** desaforada han generat l'atracció d'una **MÀ** d'obra molt **BARATA**, d'escassíssima formació, difícilment integrable i d'encara més difícil **RECICLATGE**»

- Comerç a l'engròs: -5,18%
- Serveis: +38,68%
- Professional: +22,30%

Les xifres ens permeten veure com la ciutat ha anat canviant, efectivament. Si viatgem per sectors i per districtes, veurem dades curioses. Per exemple, el districte en què els serveis professionals creixen més a Barcelona és Ciutat Vella, amb un creixement del 66,15%. Sants, Horta i Nou Barris són els districtes

que més comerç al detall perden, amb xifres que depassen els dos dígits.

Agafem alguns indicadors importants, que aporten informació addicional: l'indicador «% nivell d'estudis insuficient (2005)» ens diu que el 12% del barcelonins es troba en aquest grup, amb una concentració especial a Ciutat Vella i Sants-Montjuïc. Precisament aquests són dos dels districtes més allu-

«**L'EVOLUCIÓ** de la ciutat no és producte d'una evolució natural. La **MANERA** com s'ha pensat, com s'ha **GESTIONAT**, en determina en gran part el perfil **ACTUAL**»

píndoles

nyats del nivell 100 en l'índex de capacitat econòmica familiar. Ciutat Vella: 65,4%; Sants-Montjuïc: 89,2%, encara que una mica més endavant de Nou Barris, que és en el 83,5%. A l'altra banda tenim Sarrià-Sant Gervasi, les Corts i l'Eixample, que són entre el 149,3% i el 111% d'aquest indicador. El perfil del % de població amb estudis universitaris s'assembla molt al que fins ara heu anat

llegint, però no m'hi entretindré més.

L'evolució de la ciutat no és producte d'una evolució natural. La manera com s'ha pensat, com s'ha gestionat, en determina en gran part el perfil actual. La pèrdua de població de Barcelona n'és un altre element fonamental: ni el flux migratori no ha aconseguit aturar la sagnia constant d'habitants de la ciutat, i la pèrdua neta entre els anys 1991 i 2004 ha estat de gairebé un 4%.

Barcelona, doncs, és el que és perquè qui l'ha governada durant trenta anys ha volgut que fos així, o no n'ha sabut més. El balanç s'ha de fer sobre la base de tota la fotografia, i no solament a partir d'una fotografia feta a mida. Hi hem de posar la recuperació dels barris (hi havia cap alternativa?) i el Fòrum (segur que n'hi havia, d'alternatives!). Hi hem de posar les Olimpíades i els premis Laureus. Hi hem de posar l'acció de govern i la propaganda. Tot plegat forma part d'aquest llegat que ara caldrà que els barcelonins jutgem a partir de dades tan objectives com sigui possible.